

UVODNA RIJEČ

Poštovane čitateljice, poštovani čitatelji,

Nakon što smo u prethodnom Glasniku objavili u cijelosti naš glavni događaj s početka godine, tradicionalnu proslavu Dana međunarodnog priznanja RH, u ovom trećem ovogodišnjem broju objavljujemo vijesti o drugim aktivnostima HDK-a u prvom polugodištu godine 2024., uključujući i razgovore s našim veteranima Zvonimirom Marićem i Đurom Deželićem. Objavljujemo i izvješće koje je predsjednik Emilio Marin podnio izbornoj Skupštini HDK-a te njegovu zahvalnu riječ nakon ponovnog izbora za predsjednika (drugi mandat).

Uz dobre želje,

Emilio Marin, predsjednik HDK-a

SADRŽAJ

Diplomatski razgovori – Zvonimir Marić	str. 2
Godišnja izborna skupština HDK-a	str. 5
Izvješće predsjednika Emilija Marina Skupštini	str. 7
Zahvalna riječ predsjednika Marina nakon ponovnog izbora	str. 12
Veleposlanica Privora održala radionicu „Protokol u praksi“	str. 13
Diplomacija u Domovinskom ratu	str. 15
Diplomatski razgovori – Đuro Deželić	str. 16
Svečano obilježen Dan hrvatske diplomacije	str. 20

DIPLOMATSKI RAZGOVORI - ZVONIMIR MARIĆ

Generalni konzul prof. dr. sc. Zvonimir Marić, član Upravnog vijeća te dugogodišnji urednik “Glasnika Hrvatskog diplomatskog kluba” prvi je gost serijala “Diplomatski razgovori” u kojem će na pet pitanja o sebi, svojim razmišljanjima, minulom radu, ali i trenutnim globalnim događanjima odgovarati članovi Hrvatskog diplomatskog kluba predstavljajući se čitateljima naših web stranica, a razgovori će biti objavljivani i u Glasniku HDK.

1. Kako ste se gospodine Mariću, kao vrhunski stručnjak u građevinarstvu, posebno u mostogradnji, našli u diplomaciji?

Prvi veleposlanik RH u Republici Mađarskoj prof. dr. Aleksandar Šolc poznao me je od 1970. godine (radili smo u Institutu građevinarstva Hrvatske) i znao je da znam mađarski, a baranjski Hrvati (iz mađarskog dijela Baranje, a on je pet puta veći od hrvatskog dijela) molili su ga da otvori generalni konzulat u Pečuhu i da po mogućnosti nađe čovjeka koji zna mađarski. Predložio mi je da se prihvatim toga posla i pristao sam, ali u osobitim hrvatskim prilikama od toga dana do mojega stupanja na dužnost prošle su četiri i pol godine! To sam i opisao u V. knjizi “Sjećanja i priloga za povijest diplomacije RH”.

2. Svi koji Vas poznaju reći će da ste osoba iznimno lijepih manira, duhovit i skroman čovjek koji se ne hvali time što je poliglot. Koliko jezika govorite ili se njima služite te kako ste ih naučili?

Bojim se da su od onoga silnoga znanja ostale samo krhotine (oronuo sam i iz'lapeo!). U doba kad sam bio pun znanja znao sam šest-sedam jezika, a sada je ostao samo srpski (kao što ste i sama uočila). Kako sam ih naučio? U školama sam učio engleski (zamislite: pedesetih godina učim engleski u Posušju koje je u ono doba imalo 500-600 stanovnika – danas ih ima 6.500) i ruski (u tehničkoj školi u Mostaru tri sata tjedno – možete zamisliti koliko se tu moglo naučiti). Ali sam

kasnije, za potrebe proučavanja stručne i znanstvene literature (osim što sam dograđivao znanje iz ovih dvaju jezika) učio još njemački i francuski, a poljski sam naučio još kao student. Francuski mi je dobro došao jer sam nakon trećeg tečaja u Vodnikovoj otišao na godinu dana u Alžir u okviru Tehničke pomoći pa sam i tamo nastavio učenje. S mađarskim je bila osobita zabava. Naime, bio je raspisan natječaj za usavršavanje u inozemstvu, u Mađarskoj, i ja sam se javio. Ali javio se i jedan asistent s fakulteta i on je imao prednost. Godinu kasnije zove me službenica iz Ministarstva (tada je to bio Sekretarijat) i kaže da ima na raspolaganju dvije stipendije: za Poljsku i Mađarsku. A ja si kažem: poljski već znam – zašto ne bih naučio i mađarski? Upravo je tada novi lektor mađarskoga (kasniji hrvatski akademik István Nyomarkay) pokrenuo sjajno vođen tečaj na Filozofskom fakultetu. Marljivo sam ga pohađao, ali sam nakon mjesec dana poslan na teren na Popovo polje – tamo se radilo po 12 sati dnevno (i subotom), a budući da su bile velike vrućine (37 stupnjeva 17 dana uzastopce) navečer se nemilice pilo pivo i – ništa od učenja. Tamo je stigla i obavijest da sam primljen na usavršavanje u Laboratoriju Građevinskog fakulteta u Budimpešti pa sam otputovao tamo prijaviti se i riješiti pitanje smještaja. Primljen sam “kraljevski” – dobio sam garsonijeru sa stilskim namještajem i telefonom pet minuta od radnog mjesta. A mentor, prof. dr. Géza Tassi, bio je takav da mi ni rođeni otac ne bi bio tako susretljiv i spreman na svakovrsnu pomoć. Kasnije me je “gurao” da obradim rezultate pokusa i napišem disertaciju. U Budimpešti sam se i oženio pa s dvoje male djece nije to bilo lako. A onda je uslijedilo veselje s nostrifikacijom doktorata. Ja namjerno nisam htio ništa požurivati (a pogotovo ne moljakati gore od sebe). Nakon oko godinu dana dvoje kolega (sada na žalost pokojnih) pokrenulo je to pitanje na sjednici Vijeća i imenovan mi je mentor – prof. dr. Milorad Ivković iz Beograda. Kad bih doputovao u Beograd on bi me prosljedio svom asistentu, Crnogorcu, koji bi brbljao i pijuckao lozu sa mnom. Predsjednik povjerenstva za obranu disertacije, prof. dr. Zlatko Kostrenčić, imao je otvorenu 16. stranicu nekoliko mjeseci (bio je predstojnik Zavoda pa sam razmjerno često dolazio k njemu po poslu). Uglavnom prošle su gotovo pune dvije godine dok je procedura završena.

3. Dobitnik ste dviju nagrada za životno djelo, u Hrvatskoj, ali i u Mađarskoj. Recite malo više o čemu je riječ i kome biste zahvalili na svojim uspjesima?

U Mađara je kultura odavanja priznanja zaslužnim pojedincima na znatno višoj razini nego u nas. Meni je priznanje dodijeljeno u povodu 75. rođendana, a svečanost je bila u znamenitom hotelu Gellért (na budimskoj strani). Obrazložena je mojim prinosom unaprjeđenju odnosa mađarskih i

hrvatskih građevinskih inženjera. Na diplomi što sam ju dobio od Hrvatske komore inženjera građevinarstva, piše samo: KOLOS, nagrada za životno djelo – bez obrazloženja.

4. U šali često kažete kako ste danas najpoznatiji kao otac Ande Marić. Obitelj Vam mnogo znači, a mnogi ne znaju da ste vrsni kuhar. Koji su Vaši specijaliteti?

Ja sam samo bio kuhar za nevolju. Kao i u svakom poslu, čega god se prihvatim radim to najbolje što mogu. Nema tu govora o specijalitetima.

5. Kada biste danas davali savjete sebi dok ste imali dvadesetak godina što biste rekli?

Ja sam *cilega života* bio svjestan stvarnih mogućnosti pa sam želje i maštanja zatomiavao. Struka koju sam silom izabrao nije mi bila po volji, ali sam “izgurao” do mirovine. Moj kolega sa studija Ivan Starčević napustio je nakon završene treće godine građevinarstvo i upisao se na filozofiju! I bio je vrlo uspješan novinar (ne znam je li živ). Ja ne samo da nisam bio tako hrabar nego nisam ni imao mogućnosti naći nekoga da me novčano podupire.

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

GODIŠNJA IZBORNA SKUPŠTINA HRVATSKOG DIPLOMATSKOG KLUBA

U dvorani Ministarstva vanjskih i europskih poslova na Trgu Petra Petretića, 14. ožujka 2024. održana je Godišnja izborna skupština Hrvatskog diplomatskog kluba (HDK). Nakon što su prethodno svim članovima HDK poslana sva godišnja izvješća i ostali materijali potrebni za održavanje skupštine, ista su detaljno prezentirana svim prisutnima, pa nije bilo potrebe za dodatnim pitanjima. Prijedlog aktivnosti i financijski plan HDK za 2024. godinu izazvao je veću pažnju članova HDK, posebno potreba većeg angažiranja svih članova u radu kluba i neredovito plaćanje članarine dijela članova. O potrebi dopune dijela Statuta HDK razgovara se već duže vrijeme, pa je odlučeno da novoizabrano Upravno vijeće pripremi prijedlog izmjene Statuta. Zamoljeni su svi članovi da se više angažiraju u slanju informacija o aktivnostima članova za GLASNIK HDK i na pronalaženju novih donatora, jer je sve teže doći do sredstava za rad kluba.

Većinom glasova izabrana su tri nova počasna člana, četiri redovita i sedam pridruženih članova. Prigodom izrade novog Statuta, trebat će detaljnije precizirati kriterije za izbor novih članova svih kategorija. Za novu članicu Upravnog vijeća izabrana je gospođa Mirjam Katulić, a novi član

Nadzornog odbora je gospodin Zvonimir Marić. Na kraju sjednice Skupštine, dopredsjednik Darinko Bago, koji je u odsutnosti predsjednika akademika Marina uspješno vodio sjednicu, uručio je najviša priznanja HDK za višegodišnje ukupne aktivnosti, a posebno u prethodnoj godini. PLAKETU HDK dobili su pridruženi članovi Zdenka Weber i Ive Svirčić te redoviti član, dugogodišnji rizničar Krešimir Žnidarić.

IZVJEŠĆE O RADU PREDSEDNIKA HDK-a TRAVANJ 2022. – 2024

Poštovane članice i članovi Hrvatskog diplomatskog kluba,

na 13. travnja 2022. održanoj izbornoj godišnjoj skupštini, Hrvatski diplomatski klub, koji je obilježavao 20. obljetnicu utemeljenja, a tim povodom je dobio najviše priznanje Povelju Republike Hrvatske, izabrao je novo vodstvo i nove članove Upravnog vijeća i Nadzornog odbora: za predsjednika Hrvatskog diplomatskog kluba izabran je Emilio Marin, za dopredsjednika Darinko Bago, za tajnika Mišo Munivrana, za rizničara Ivan Šimek. Za članove Upravnog vijeća su izabrani Ivo Kujundžić, Zvonimir Marić, Milada Privora, Neda Ritz i Krešimir Žnidarić. Za članove Nadzornog odbora Svjetlan Berković, Ivica Tomić i Đuro Vidmarović, ovaj potonji za predsjednika. U skladu sa Statutom HDK-a, nakon dvije godine našeg mandata, podnosim vam ovo izvješće.

UVOD

Novoizabrani predsjednik Emilio Marin, koji je bio veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici i Suverenom viteškom Malteškom redu (2004-2011), u nastupnom obraćanju članstvu naglasio je želju za kontinuitetom u brazdi utemeljitelja Kluba, ali i neke iskorake. Vjeruje da Klub može u većoj mjeri nego dosad, biti i vidljiv i koristan kao svojevrсни Senat hrvatske diplomacije. Završavajući niz „Sjećanja i priloga za povijest diplomacije Republike Hrvatske – prvo desetljeće“, najznačajnijeg postignuća Kluba u proteklom razdoblju, želi nastaviti taj epohalni poduhvat započinjući novi niz, možda na novim osnovama i s drukčijim konceptom, za drugo desetljeće povijesti diplomacije Republike Hrvatske.

Nakon 2 godine, smatramo da su temeljni ciljevi ispunjeni: kontinuitet i obnova s nekim novim iskoracima. Sve što smo planirali je i u većoj ili manjoj mjeri ostvareno. Sve ste mogli pratiti putem našeg Glasnika, u manjoj mjeri putem mrežnih stranica. Glasnik se redovito objavljivao, o tome imate zasebno izvješće njegova urednika Zvonimira Marića, kojemu je sad pridružena u uredništvu i naša pridružena članica Jelena Perleta, što je vrlo bitan iskorak u djelatnosti HDK: intenziviranje

aktivnosti naših pridruženih članica i članova. Čitajući izvješće o Glasniku imate zapravo i detaljno izvješće o radu HDK, pa sve te pojedinosti ne bih ponavljao.

ČLANSTVO

Ponajprije, svakom klubu su najvažniji članovi.

Moram nažalost spomenuti da smo nakon izborne Skupštine 2022. izgubili našeg počasnog člana Hrvoja Kačića (preminuo 14. veljače 2023.), naše redovite članove Marina Mihanovića (preminuo 7. srpnja 2022.), Branka Salaja (preminuo 30. rujna 2022.), Ivu Livljanića (preminuo 1. rujna 2023.), te bivšeg člana Mladena Juričića. Pokoj im vječni!

Zabilježili smo napredak, ali ne onakav kakav smo željeli u primanju novih redovitih članova. Za nove redovite članove izabrani su 2022. Renée Pea i Dario Mihelin, a 2023. Aleksandar Heina, Joseph Gene Petrić, Marica Matković i Jakša Muljačić; za nove počasne članove izabrani su 2022. Marija Pejčinović-Burić, Goran Ivanišević i Miro Kovač, a 2023. Peter Galbraith; za nove pridružene članove Jelena Perleta, Silvio Mićin i Iva Mikulandra, a 2023. Franjo Pašalić, Ivana Petrović i Stjepan Bagarić. Dobrodošli!

Postoje vjerojatno neki razlozi iz prošlosti koji su utjecali u odsutnosti nekih veleposlanika u našem redovitom članstvu, ali u trećem deceniju života Kluba i s nedavno dobivenim najvišim priznanjem Poveljom Republike Hrvatske, mislim da se moramo usmjeriti prema budućnosti. Tu smo nastojali u većoj mjeri uključiti aktivne veleposlanike u redovito članstvo Kluba.

S obzirom na financijske neprilike starijih članova, a u želji da se uklone možebitne prepreke te prirode za sudjelovanjem naših članova u većoj mjeri na događanjima, UV HDK-a je na svom 4. sastanku 21. studenog 2023. donijelo odluku da se članovi stariji od 80 godina oslobađaju plaćanja članarine.

Svim veleposlanicima i generalnim konzulima na mandatima, uputili smo o božićno-novogodišnjim blagdanima i 2022. i 2023. posebnu pošiljku s brošurama u nakladi HDK, opet zahvaljujući susretljivosti MVEP-a.

U prostorijama MVEP-a na Zrinjevcu, o božićno-novogodišnjim blagdanima i 2022. i 2023., održali smo zajedničko primanje i čestitanje uz prigodnu riječ našeg redovitog člana, ministra vanjskih i europskih poslova RH, Gorana Grlića Radmana. Također smo u obje godine zajednički obilježili Dan hrvatske diplomacije.

Nadamo se da će sve te novine potaknuti naše redovite članstvo na veće sudjelovanje u radu i životu Kluba.

OBILJEŽAVANJE DANA MEĐUNARODNOG PRIZNANJA RH I DANA HRVATSKE DIPLOMACIJE

Obilježavanje Dana međunarodnog priznanja RH, za koji sam obrazložio, slijedom poticaja mog prethodnika pok. Smiljana Šimca, nevezano od pitanja tko je na čelu Kluba, jer se to pitanje u tom trenutku nije ni postavljalo, jedan novi način obilježavanja, počeli smo organizirati upravo po tom konceptu.

Dan međunarodnog priznanja RH smo 2023. godine proslavili uz večer razgovora sa svjetski proslavljenim hrvatskim književnikom i predsjednikom MH Mirom Gavranom, u dvorani Napretka, 18. siječnja 2023. O tom vrlo uspješnom događaju, u skladu s našom tradicijom, objavljena je dvojezična brošura, stoga nije potrebno detaljnije izvješće na ovom mjestu.

Dan međunarodnog priznanja RH smo 2024. godine proslavili u suradnji s MVEP-om u dvorani Judita koja je time inaugurirana, uz večer razgovora s izbornikom hrvatske nogometne reprezentacije Zlatkom Dalićem, 16. siječnja. S obzirom da je to bilo, mogli bismo reći, nekidan, a i bilo je medijski vrlo dobro popraćeno, uz brojnu nazočnost naših članica i članova te naših uzvanika, i uz većinu članova Diplomatskog zbora, mislim da se ne treba detaljnije na to osvrnuti, osim za konstatirati kako se tim događajem novi koncept proslave jednog od dva najvažnija datuma koje HDK obilježava, definitivno potvrdio.

Nema dvojbe, međutim, da je upravo zahvaljujući suradnji s MVEP-om i ministrom Gordanom Grlićem Radmanom ostvarena 7. lipnja 2022. vrlo uspješna zajednička proslava 20 godina HDK i Dana hrvatske diplomacije u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici, na kojoj je govorio i predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Tom prigodom je i predstavljena prigodna Spomenica o 20. obljetnici HDK. Nastavno uz tu obljetnicu, nizu naših članica i članova dodijeljena su i priznanja u nekoliko kategorija.

U 2023. godini proslava Dana hrvatske diplomacije bila je posvećena predstavljanju 6. knjige „Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske, Prvo desetljeće“. Događaj je upriličen u Velikoj dvorani Hrvatskog katoličkog sveučilišta, 6. lipnja 2023., u suradnji s MVEP-om i sa ZŠEM-om. Naime, tim je dovršetkom niza iscrpljeno polje sjećanja onih protagonista diplomatskih događaja, koji su bili voljni staviti na papir svoje, više ili manje opširne, memoare, doduše u različitim stilovima i po različitoj metodologiji. Netko bi mogao na temelju tih šest knjiga napisati povijest hrvatske diplomacije u devedesetim godinama!

KLUPSKI PROSTOR

Klub je susretljivošću MVEP-a dobio i, na kvalitetan način, uredio prostor u zgradi na Petretićevu trgu, 2. Osim što tu radi dvaput tjedno naša administrativna tajnica gđa Lidija Ivanković, uglavnom istovremeno i predsjednik HDK-a i pojedini članovi UV, tu se održavaju sjednice UV, a tu sam jedan put pozvao i nekolicinu naših redovitih i pridruženih članica i članova, jer bi, nadam se, u perspektivi, sve više trebala jačati ta, upravo klupska, strana Kluba!

PREDAVANJA I TRIBINE

U suorganizaciji s Hrvatskim saborom, odnosno njegovim Odborom za vanjsku politiku, održali smo, na inicijativu rizničara Šimeka, Okrugli stol na temu „Parlamentarna diplomacija – ciljevi i praksa“, u Hrvatskom saboru, 22. svibnja 2023, na dan primanja RH u UN, uz predsjedanje i prigodne riječi predsjednika Odbora Garija Cappellija i predsjednika HDK E. Marina. Izlagali su: potpredsjednik Hrvatskog Sabora Furio Radin, dt u MVEP-u za politička pitanja Frano Matušić, zastupnik u njemačkom Bundestagu hrvatskog podrijetla Josip Juratović, zastupnik u Europskom parlamentu Karlo Ressler, zastupnica Ivana Posavec Krivec, voditeljica izaslanstva HS u Parlamentarnoj skupštini Procesu suradnje u jugoistočnoj Europi, i predsjednik Odbora za međuparlamentarnu suradnju Erik Fabijanić.

U organizaciji HDK, u 2022., nakon izborne Skupštine u travnju, dakle za mandata ove Uprave, imao je vrlo uspješni nastup francuski veleposlanik (Gaël Veyssière), u Starogradskoj vijećnici, potom austrijski veleposlanik (Markus Wuketich) u veteranskom klubu na trgu bana Jelačića, dok je predsjednik HDK-a (E. Marin) je, u prostorijama Napretka, održao predavanje na temu Europa-Afrika, kao poticaj za širi angažman.

Pojedinačna predavanja u organizaciji HDK-a u 2023. (5 u skladu s planom):

7. veljače 2023. Veleposlanik Češke Milan Hovorka, u Rezidenciji češkog veleposlanika.

17. travnja 2023. Vlp Indije Raj Kumar Srivastava, u dvorani Napretka.

18. listopada 2023. Vlp Španjolske, predsjedavajući EU, Juan González-Barba Pera, u dvorani Napretka.

9. studenog 2023. Dalibor Matić, diplomat nadležan za subsaharsku Afriku u MVEP-u, u dvorani MVEP-a.

18. prosinca 2023. akademik Mislav Ježić, u suradnji s Paneuropskom unijom, u njezinoj dvorani, uz klupski božićni domjenak.

KONCERT

U povodu 10 godina članstva RH u EU, HDK je u suradnji sa Sveučilištem u Zagrebu, a na poticaj svoje pridružene članice Zdenke Weber, kojoj dugujemo posebnu zahvalnost i priznanje, organizirao svečani koncert. Rektor Sveučilišta i predsjednik HDK-a su održali prigodne riječi kao domaćini, uz obraćanje Dekana Diplomatskog zbora Apostolskog nuncija u RH, bivšeg predsjednika RH I. Josipovića, te izaslanice Predsjednika Hrvatskog sabora V. Bedeković, a potom je glazba odjekivala novom dvoranom Sveučilišta na Velesajmu. O koncertu je bilo dovoljno u medijima, a i vi ste brojni uživali u pjesmama zemalja članica EU, da se sad na tome ne bismo zadržavali.

NAKLADNIČKA DJELATNOST I MEDIJI

Knjiga „Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske, Prvo desetljeće, knjiga šesta“ tiskana je i svečano predstavljena u okviru obilježavanja Dana hrvatske diplomacije, opisano prethodno. Opremljena je vrlo korisnim kazalom imena, ilustrirana je, donosi biografije autora, ima 416 str., tiskana je na finom papiru i u tvrdom uvezu, u travnju 2023. Grafičko oblikovanje je dao Mate d.o.o., koji je uvrštava u svoju Biblioteku Međunarodni odnosi (urednici Đuro Njavro i Mate Njavro). Za Hrvatski diplomatski klub, ona pripada nizu „Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske, Prvo desetljeće, knjiga šesta (urednički odbor: Zvonimir Marić, Đuro Vidmarović i Miljenko Žagar).

Niz i posebno 6. knjiga predstavljeni su, nakon Zagreba, u Splitu, u Županiji splitsko-dalmatinskoj i na Rektoratu Sveučilišta u Splitu, 11. listopada 2023., te na jesenskom Interliberu, u Zagrebu, na Velesajmu, 8. studenog 2023.

Tiskana je Spomenica „Dvadeset godina HDK 2001.-2021. – Uz tridesetu obljetnicu međunarodnog priznanja RH“, Zagreb 2022, koja je pripremana za vrijeme bivšeg predsjednika

HDK-a pok. Smiljana Šimca, urednik Zvonimir Marić, ali je dovršena za ove uprave HDK te predstavljena javnosti, kako je prethodno već navedeno.

Planirane su i tiskane uobičajene brošure HDK. U svezi s obilježavanjem Dana međunarodnog priznanja RH: večer s Mirom Gavranom), hrvatski izvornik i prijevod na engleski te također dvojezična uz Dan hrvatske diplomacije i 20. obljetnicom HDK, već spomenuto, s glavnim gostom predsjednikom Vlade RH Andrejom Plenkovićem. Distribuirane su na sva veleposlanstva i generalne konzulate RH u svijetu.

Naša prisutnost u medijima je bila zamjetno veća, čini mi se, nego u svim prethodnim godinama, poglavito zahvaljujući članu našeg UV Ivi Kujundžiću.

Naši sponzori koji su prisutni svojim logom na našim pozivnicama, knjigama, brošurama, elektroničkom Glasniku i na samim događanjima putem banera ili svjetlećih panoa, zaslužuju posebnu zahvalnost. Taj segment naše aktivnosti bit će posebno elaboriran u izvješću Rizničara.

Glasnik, kao temeljni vid naše komunikacije prema javnosti već smo u samom uvodu istaknuli. O njemu će biti riječi u izvješću njegova urednika Zvonka Marića.

Predsjednik HDK-a predstavio je drugo izdanje knjige „Diplomatski pečat“, u kojoj su sudjelovali mnogobrojni članovi HDK-a, u NSK, 6. studenog 2023., te je u ime HDK-a pozdravio predstavljanje edicije Siniše Grgića, vlp RH u Švedskoj, u Državnom arhivu, 16. studenog 2023.

STRATEŠKI DOKUMENTI

Kao izraz snažnog opredjeljenja Kluba da uredi i formalizira već postojeće oblike suradnje, ali i otvori nove mogućnosti, vodili su se intenzivni razgovori s čelnicima MVEP-a i Hrvatskog generalskog zbora, čime smo željeli pozicionirati HDK, uvijek kao nevladinu i nestranačku udrugu hrvatskih diplomata, s njegovim, na neki način, matičnim ministarstvom, te s analognom udrugom koja okuplja najviše vojne časnike, svojevrzne paralele u vojnim strukturama našim redovitim članovima u diplomatskim strukturama.

Dana 29. prosinca 2023., u MVEP-u, ministar dr. sc. Gordan Grlić Radman, u ime MVEP-a, i predsjednik Emilio Marin, u ime HDK-a, potpisali su „Sporazum o suradnji“.

Dana 14. prosinca 2023., u HGZ-u, predsjednik general bojnik Marinko Krešić, u ime HGZ-a, i predsjednik Emilio Marin, u ime HDK-a, potpisali su „Sporazum o suradnji“.

ZAKLJUČAK

Poštovane članice i članovi Hrvatskog diplomatskog kluba,

Izražavam svoju zahvalnost svima vama koji ste pratili, sudjelovali i pridonijeli svojim marom, znanjem i talentom u aktivnostima našeg Kluba. O sjednicama UV bit će riječi u izvješću Tajnika. Uveli smo, na prijedlog dopredsjednika Bage, jednu novost: utemeljit ćemo Dan HDK-a koji bi trebao poprimiti obilježje društvenog događaja sa svečanostima i dodjelom nagrada i priznanja HDK-a.

Posebno za svekolika ostvarenja nastojanja Kluba, postignuća i rezultate koje ste mogli pratiti i u nekima od njih, nadam se, i uživati ili na njih biti ponosni članice i članovi, zaslužuju našu i,

naravno, moju zahvalnost dopredsjednik Kluba Darinko Bago, tajnik Mišo Munivrana, rizničar Ivan Šimek te članovi Upravnog vijeća Ivo Kujundžić, Zvonimir Marić, Milada Privora, Neda Ritz i Krešimir Žnidarić, kao i predsjednik Đuro Vidmarović i članovi Nadzornog odbora Svjetlan Berković i Ivica Tomić.

Živjeli!

U Zagrebu, 27. siječnja 2024.

ZAHVALNA RIJEČ PREDSEDNIKA MARINA NAKON PONOVOG IZBORA

Poštovane članice i članovi HDK,

Zahvaljujem svima koji su sudjelovali na Izornoj skupštini HDK. Slijedom zaključaka Skupštine nastojat ćemo u narednom mandatu unaprijediti rad našeg Kluba.

Zahvaljujem onima koji su glasovali te poduprli naše prijedloge za rad Kluba u ovoj godini te za nove članove.

Zahvaljujem na povjerenju koje ste mi ukazali birajući me drugi put za predsjednika u čemu očitavam priznanje za vođenje HDK u mandatu koji je na kraju.

Novim članicama i članovima UV, NO i HDK u svim kategorijama čestitam na izboru te se nadam njihovim doprinosima u djelovanju HDK.

Koristim priliku da uputim čestitke za predstojeći blagdan Uskrsa.

27. ožujka 2024.

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

VELEPOSLANICA MILADA PRIVORA ODRŽALA RADIONICU „PROTOKOL U PRAKSI“

U četvrtak 16. svibnja veleposlanica Milada Privora održala je radionicu za mladež Hrvatske paneuropske unije „Protokol u praksi“. Predavanje je organizirano u suradnji Hrvatske paneuropske unije i Hrvatskoga diplomatskog kluba.

Nekadašnja ravnateljica Državnog protokola i veleposlanica u Ministarstvu vanjskih poslova

Republike Hrvatske, šefica protokola predsjednika Republike Hrvatske te predavačica na više visokoobrazovnih institucija, okupljenoj je mladeži govorila o ključnoj ulozi i osnovama protokola, organiziranju događaja, pravilnom postupanju u diplomatskim situacijama, lijepom ophođenju te važnosti prikladnoga odijevanja.

Dijeleći brojna vlastita iskustva iz pripreme i provedbe državnih i međunarodnih susreta predsjednika države sa svjetskim političkim čelnicima i vjerskim velikodostojnicima, istaknula je kako je poznavanje pravila protokola i običaja jedan od osnovnih uvjeta uspjeha, ne samo u međunarodnim odnosima, vladinim i državnim institucijama, nego i u drugim kulturnim, znanstvenim, turističkim i ostalim organizacijama. Veleposlanica Privora okupljenima je ostavila važnu poruku da „odijelo ne čini čovjeka, ali ga uobličuje“.

Organizaciju radionice podržali su Ministarstvo vanjskih i europskih poslova i Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva.

DIPLOMACIJA U DOMOVINSKOM RATU

U sklopu projekta “Nacionalni program edukacije o Domovinskom ratu”, financiranog od Ministarstva hrvatskih branitelja, u srijedu 22. svibnja 2024. u prostorijama Hrvatskog generalskog zbora u Zagrebu predstavnici Hrvatskog diplomatskog kluba održali su dva predavanja o hrvatskoj diplomaciji u Domovinskom ratu. Predsjednik, prof. emerit. dr. sc. dr. h. c. Emilio Marin profesorima povijesti govorio je o ulozi Vatikana u priznanju Republike Hrvatske, a potpredsjednik HDK-a Darinko Bago podijelio je svoja iskustva u pregovorima u Ženevi o rješavanju otvorenih pitanja bivše Jugoslavije, posebno Bosne i Hercegovine.

Aktivnosti projekta “Nacionalni program edukacije o Domovinskom ratu” omogućiti će kvalitetniju realizaciju nastavnih tema iz nastavnog kurikuluma osnovnih i srednjih škola koje se odnose na Domovinski rat. To će u konačnici osigurati, da se sve veći broj učenika sve kvalitetnije i potpunije upoznaje s Domovinskim ratom i njegovim značenjem za stvaranje slobodne i nezavisne RH, kao i s doprinosom koji su hrvatski branitelji tijekom DR dali za obranu i oslobađanje Republike Hrvatske.

DIPLOMATSKI RAZGOVORI – GJURO DEŽELIĆ

Novi gost „Diplomatskih razgovora“ jedan je od doajena hrvatske diplomacije. On je jedan od utemeljitelja Hrvatskog diplomatskog kluba i prvi hrvatski veleposlanik u Danskoj, Norveškoj i na Islandu, istodobno je bio i osnivač i prvi predsjednik Hrvatskog društva za medicinsku informatiku te je nositelj niza hrvatskih i međunarodnih odlikovanja. Član je Akademije medicinskih znanosti RH i Družbe „Braća Hrvatskog Zmaja“.

1. Gospodine Deželiću, Vaši preci ostavili su izniman trag u hrvatskoj povijesti. Kako je nositi prezime Deželić, kakvo je bilo Vaše odrastanje i tko Vas je profesionalno usmjeravao?

Prezime „Deželić“ jest čisto hrvatsko prezime, te ga ne nalazimo nigdje osim u Hrvatskoj (izuzev manje od deset obitelji koje su se iselile u Ameriku i Švicarsku). Najpoznatiji od osoba koje nose prezime „Deželić“ moj je pradjed Gjuro Stjepan Deželić (rođen 1838. u Ivanić-Gradu, a umro u Zagrebu 1907.), javni djelatnik, pisac i publicist, koji je veći dio svojega života bio gradski senator u Zagrebu, a 1906. imenovan njegovim »začasnim građaninom«. Hrvatski vatrogasci štiju ga kao »oca i Preporoditelja hrvatskog vatrogastva«, a nakon njegove smrti Antun Gustav Matoš je napisao da je bio »popularan kao toranj Sv. Marka«, te da »po njemu treba da se nazove najljepši zagrebački trg ili ulica«, što je i ostvareno iste godine 1908. kad je ulica na početku koje je kasnije postavljen spomenik Gjuri Deželiću, dobila ime »Prilaz Gjure Deželića«. Na elektroničkom Portalu znanja Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža u Zagrebu nalaze se životopisi 12 osoba s prezimenom „Deželić“, od kojih 11 pripadaju obitelji Gjure Stjepana (njegov životopis uključen), i to životopisi njegovih 6 muških potomaka, te 4 životopisa njihovih vjenčanjima pridruženih žena (među njima su i životopisi mojih roditelja te mene i moje pokojne supruge). Opsežan zapis o mojoj obitelji sadrži tiskano djelo mojega strica Velimira Deželića ml. (najstarijeg sina mojega djeda Velimira Deželića st.– sina-jedinca pradjeda Gjure), koje se sastoji od 2 tiskana sveska opsega 1452 stranice i nosi naslov „Kakvi smo bili? Zapisi mojoj unučadi – život zagrebačke obitelji od do 1953.“, a izdala ga je 2011. Družba Braća Hrvatskoga Zmaja“. Na pitanje kakvo je bilo moje odrastanje i tko me je profesionalno usmjeravao odgovor se može naći u životopisima

mojih roditelja – oca Mladena, sveučilišnog profesora, i majke Sofije, koncertne pijanistice te profesorice glasovira. Mi djeca (imao sam još dvije sestre) živjeli smo u obitelji u kojoj su kulturni sadržaji bili dio svakodnevice. Svakodnevno se muziciralo, razgovaralo o znanosti i umjetnosti, a krug naših prijatelja imao je iste interese. Roditelji su često namjerno međusobno razgovarali na njemačkom jeziku, koji je majci uz hrvatski bio drugi materinji jezik (o njenom ocu a mojem drugom djedu dr. med. Albinu Ederu, rođenom u Beču, koji je djelovao kao liječnik u Lovranu, mogu se podaci naći u Hrvatskom biografskom leksikonu tiskanom 1983.), a ocu, koji je inače u svojem školovanju kao i ostala mladež toga doba naučio njemački, bilo je potrebno dobro ga izbrusiti s obzirom na to što je nakon ženidbe svako ljeto odlazio u München da bi u laboratoriju nobelovca Hansa Fischera mogao što efikasnije raditi i zatim pisati svoje znanstvene radove. Osim toga, majka je često pomagala ocu kod prepisivanja njegovih znanstvenih publikacija koje je pripremao za tisak, baratajući vrlo vješto pisaćim strojem. Što se općenito tiče jezika, mnoge najljepše dječje slikovnice i knjige toga vremena bile su na njemačkom jeziku, pa smo tako i mi djeca naučili njemački čitati, a meni je to koristilo jer sam tako mogao dobro savladati njemački govorni jezik. Iz svega toga se vidi da sam od malena bio naviknut na intelektualnu atmosferu u kući, ali i na ljubav i pažnju među roditeljima. U našoj se obitelji iznad svega njegovalo poštenje i marljivost, te međusobno pomaganje i suradnja. Od malena sam shvatio da se samo vlastitim trudom i zalaganjem mogu ostvariti rezultati koji će i od drugih biti priznati. Uz oca i majku shvatio sam da je školovanje onaj bitan bio života u kojem se formira zreli čovjek, sposoban i sam osnovati obitelj, u kojoj će se njegovati takvi odnosi. Meni je ubrzo postalo jasno da moje osobne ambicije, svojstvene svakom mladom čovjeku, mogu dovesti do uspjeha tek ako sam mogu optimalno razviti svoje sposobnosti. Kad sam se krajem gimnazijskog školovanja odlučio ući u svijet znanosti (prirodnih znanosti po ugledu na oca), a bio sam na razmeđu i prema svijetu umjetnosti (glazbe, po ugledu na majku), znao sam da je stjecanje doktorata znanosti svršetak mojega formalnog školovanja i preduvjet za daljnji napredak i razvoj u zrelu osobu.

2. Po čemu najradije pamтите Vaše diplomatske dane i kako ste se našli u diplomaciji?

U diplomaciji sam proveo dva veleposlanička mandata – nastupio predajom vjerodajnica danskoj kraljici Margareti II. 25. svibnja 1993., a završio u Slovačkoj Republici u svibnju 2000. O tome sam iscrpno pisao u „Sjećanjima i prilogima za povijest diplomacije Republike Hrvatske – Prvo desetljeće“ (knjige: Prva – 2008. i Druga – 2010., izdao Hrvatski diplomatski klub sa suizdavačem

tvrtkom Mate d.o.o. u Zagrebu). U prvoj knjizi sam opisao svoje veleposlaničko djelovanje u kraljevinama Danskoj i Norveškoj te u Republici Island, a u drugoj u Slovačkoj. S prvim predsjednikom Republike Hrvatske Franjom Tuđmanom upoznao sam se kad je 10. studenoga 1990. imenovan počasnim članom Družbe „Braća Hrvatskoga Zmaja“, prvim nakon obnove njena postojanja i djelovanja u Republici Hrvatskoj (Družba je obnovljena u Zagrebu 23. lipnja 1990. godine te je bila prva od svih zabranjenih hrvatskih kulturnih udruga koja je započela svoje djelovanje u osvit stvaranja Republike Hrvatske), kojom prilikom je on odabrao zmajsko ime „Zmaj od Hrvatske“. U to doba ja sam aktivno sudjelovao u obnovi Družbe kao član njenog Meštarskog zbora sa zmajskim imenom Zmaj Klokočki V., a vodio ju je Veliki meštar prof. dr. Antun Bauer, Zmaj Vučedolski (kojega sam naslijedio na tom položaju 1992. kao drugi Veliki meštar nakon obnove, koju dužnost sam obnašao do odlaska u hrvatsku diplomaciju 1993.). Predsjednik Tuđman je međutim o meni kao znanstveniku i sveučilišnom profesoru već imao informacije, a dobio ih je bez sumnje (između ostalih) i od svojega sina prof. dr. Miroslava Tuđmana, profesora informacijskih znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, kojega sam kao mladića upoznao kao suradnika prof. dr. Bože Težaka (koji je bio moj „doctor father“) u Referalnom centru Sveučilišta u Zagrebu. Bilo mu je poznato da spadam među naše međunarodno istaknute znanstvenike na području prirodnih i informacijskih znanosti, te da nisam bio politički aktivan i angažiran u bivšoj državi. Kao sveučilišni profesor na Školi narodnog zdravlja „Andrija Štampar“ Medicinskog fakulteta u Zagrebu imao sam kontakte sa mnogim kolegama u svijetu, pa tako i u europskim nordijskim državama, a u Kopenhagenu je i sjedište glavnog ureda Regionalnog ureda za Europu Svjetske zdravstvene organizacije (WHO/Europe) što je za Republiku Hrvatsku bilo važno u vrijeme nakon završetka Domovinskog rata. Te činjenice bile su bez sumnje temeljni razlog zašto me je predsjednik Tuđman imenovao za prvog veleposlanika Republike Hrvatske u Kraljevini Danskoj, Kraljevini Norveškoj i Republici Island, s uredom Veleposlanstva Republike Hrvatske tih nordijskih država u Kopenhagenu.

3. Dobitnik ste niza međunarodnih i domaćih priznanja kao vrhunski stručnjak za medicinsku informatiku. Kako ste kao mladi znanstvenik zamišljali 2024. godinu, jeste li mogli pretpostaviti da će se ovako brzo informatika razvijati?

Kad sam 1965. boravio na jednogodišnjem postdoktorskom usavršavanju u Sjedinjenim Američkim Državama na Indiana University u Bloomingtonu (nedaleko Indianapolisa), došao sam

u priliku da u svojim znanstvenim istraživanjima primijenim za ono doba tehnološki vrlo suvremeno veliko elektroničko računalo (koje se je još služilo bušenim papirnim karticama za unos podataka, kao vanjske memorijske uređaje raspolagalo magnetskim vrpcama, a bilo je pristupačno svim znanstvenicima toga američkog sveučilišta koje još i danas spada u deset najvećih visokoškolskih ustanova u SAD). Već tada se počeo zapažati ubrzani razvoj informatičkih tehnologija, što je dakako utjecalo i na razvoj medicinske informatike. Ipak moram konstatirati da je tada bilo teško pretpostaviti da će informatički i telekomunikacijski razvoj tijekom tih šezdesetak godina u cijelom svijetu biti tako brz.

4. Što biste danas savjetovali mladom diplomatu ili znanstveniku, što je presudno za uspjeh?

U odgovoru na 1. pitanje istaknuo sam da se samo vlastitim trudom i zalaganjem mogu ostvariti rezultati koji će i od drugih biti priznati. Osobne ambicije mogu dovesti do uspjeha tek ako se radi uporno i pošteno, te treba biti sposoban odgoditi zadovoljstvo s postignutim rezultatima. Dok je znanstvenik osoba kojoj je znanstveni rad osnovni poziv i koja je visokoobrazovana osoba u znanstvenom području kojim se bavi djelujući u znanstvenim institucijama te na znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu, diplomat je osoba koja predstavlja svoju zemlju djelujući u njenim veleposlanstvima i konzulatima, mora poznavati strane jezike i imati široko opće znanje, te zna i voli komunicirati s ljudima. Sukladno tomu moji savjeti mladom diplomatu ili znanstveniku bili bi da svoju daljnju izobrazbu uskladi s navedenim karakteristikama područja u kojem djeluje.

5. Pozorno pratite sve kompliciranije međunarodne odnose. Kako mislite da bi bilo mudro pozicionirati Hrvatsku te koji bi po Vama trebali biti ključni potezi?

Krajem siječnja 2024. u emisiji Hrvatske radiotelevizije „U mreži Prvog“, koja je bila posvećena aktualnim događanjima u Ukrajini i na Bliskom Istoku, naš nekadašnji veleposlanik u Ukrajini Đuro Vidmarović izjavio je „Na pragu smo 3. svjetskog rata“ te dodao da se taj rat već vodi na diplomatskoj razini. O tome se također mnogo piše i objavljuje u svjetskim javnim medijima. Kako je Hrvatska danas članica Europske Unije (EU) i Ujedinjenih naroda (UN), mišljenja sam da se naša država treba kao i do sada pridržavati odluka koje se donose u vodećim tijelima tih međunarodnih organizacija i aktivno u njima djelovati, te tako zadržati ugled koji u njima ima. To će biti osobito važno izbije li uistinu 3. svjetski rat oružjem.

SVEČANO OBILJEŽEN DAN HRVATSKE DIPLOMACIJE

U Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu Hrvatski diplomatski klub u suradnji s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova RH svečano je obilježio Dan hrvatske diplomacije koji se obilježava 7. lipnja. Brojnim visokim uzvanicima iz diplomatskog, političkog i javnog života obratili su se predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba Emilio Marin, ministar vanjskih i europskih poslova RH Gordan Grlić Radman, predsjednik Sabora Gordan Jandroković te hrvatski premijer Andrej Plenković.

Predsjednik Hrvatskog diplomatskog kluba u svom je govoru istaknuo da je upravo 7. lipnja 879. papa Ivan VIII. blagoslovio kneza Branimira i hrvatski narod priznajući mu zemaljsku vlast nad cijelom Hrvatskom. Podsjetio je i na još par analognih događaja iz naše najstarije prošlosti. Tako je 641. godine papa Ivan IV. poslao opata Martina da donese smrtne ostatke dalmatinskih, poglavito salonitanskih, i istarskih mučenika u Rim, koji su svečano predstavljeni u mozaiku, u oratoriju sv. Venancija, do lateranske krstionice, katedrale rimskog biskupa. 925. godine papa Ivan X. saziva splitsku sinodu upućujući pismo kralju Hrvata Tomislavu; dogodine ćemo, poručio je, proslaviti 1100. obljetnicu! 1074. godine papa Grgur VII. poslao je u Hrvatsku Girarda iz Ostije, koji je održao sinodu u Splitu i Solinu, na kojoj je uspostavljena ninska biskupija, koja je u 10. st. bila ukinuta. 1075. godine isti je papa poslao Gebizona da okruni Zvonimira za kralja Hrvata i Dalmatinaca. U crkvi sv. Petra u Solinu bila je postavljena raskošna oltarna pregrada. Ako se vratimo u suvremenost koja je drukčija od one optimističke prije 35 godina u vrijeme pada Berlinskog zida, ali još uvijek u uvjerenju da će naša EU, pa i u neposredno predstojećim izborima, uspjeti izboriti bolju sutrašnjicu nadahnjujući se idealima svojih očeva Roberta Schumana, Alcidea De Gasperija, Konrada Adenauera, Jeana Monneta, osobito ovog posljednjeg, kojega bih rado da slijedimo u njegovoj izreci „nisam optimističan, ali sam odlučan“, budimo uvjereni da ćemo odlučni u brazdi osnivača biti uspješni kao i oni, oni koji su nam nakon II. svjetskog rata osigurali mir i blagostanje u Europi. Ne slučajno, istaknuo je Emilio Marin, temeljni je dokument EU bio

potpisan u Rimu, glavnom gradu nekadašnjeg sredozemno-europskog carstva. Stoga i izvjesni oslonac Europskog kontinenta na Sredozemlje, vjerujem da je put koji i diplomacija može ostvariti kao zalog, više humanistički profiliranog, suvremenog svijeta.

Premijer Andrej Plenković poručio je kako je Hrvatska u ovih prvih tri i pol desetljeća praktički realizirala sve ono što je hrvatski narod stjecanjem demokracije i svoje samostalne i slobodne države priželjkivao stoljećima. Generacija smo, rekao je, koja uživa u vremenu koje je jedinstveno u povijesnom kontekstu za hrvatski narod. Pri tome je dodao kako nema segmenta u kojem Hrvatska ne hvata korak sa zemljama zapadne i srednje Europe. Poručio je kako je Hrvatskoj ostala još jedna zadaća – članstvo u OECD-u, Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj, koji okuplja najrazvijenije zemlje svijeta, nakon čega će moći reći da je u potpunosti zaokružila svoj međunarodni položaj. Ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman zahvalio je hrvatskim diplomatima na njihovom radu, te naglasio “Koliko je Hrvatska diplomacija danas snažna i važna govori dovoljno činjenica kako je Hrvatska u članstvu Europske unije već gotovo 11 godina, a hrvatski građani će za par dana četvrti puta birati zastupnike i zastupnice u Europskom parlamentu. Kroz članstvo u Europskoj uniji iskoristili smo sve ono što to članstvo podrazumijeva, a to je jačanje demokracije, zaštite ljudskih i manjinskih prava i zaštite vladavine prava.”

Svečano obilježavanje Dana hrvatske diplomacije održano je i uz iznimno zanimljivu prezentaciju te otvaranje izložbe „Croatia since independence“ autora Zvonimira Frke-Petešića koja prikazuje trnovit put Hrvatske do sigurne, suverene i snažne države, a koja sadržava događaje važne za

hrvatsku povijest i društvo, od Domovinskog rata do Baby Lasagne.

Završnu riječ uputio je predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković, koji je istaknuo kako je osobno vezan za Ministarstvo vanjskih poslova kojem je na čelu bio četiri godine. Poručio je kako je ponosan sam na to

što je radio u hrvatskoj diplomaciji u devedesetim godinama, kada smo izborili svoju neovisnost. Istaknuo je okupljenima kako je pri tome najveća zasluga prvog hrvatskog predsjednika i hrvatskih branitelja, ali je isto tako važna bila i uloga hrvatske diplomacije i svih koji su u tim slavnim godinama za hrvatski narod sudjelovali u stvaranju države, pobjedi u Domovinskom ratu, kasnijem oporavku, međunarodnoj afirmaciji, i u konačnici ostvarenju svih onih ključnih i velikih strateških ciljeva koje smo si zadali još krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina.

Prisutne su pozdravili i apostolski nuncij Giorgio Lingua i potpredsjednica Europske komisije Dubravka Šuica.

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

REPUBLICA HRVATSKA

Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

Glasnik Hrvatskog diplomatskoga kluba

Izdaje Upravno vijeće HDK

Izlazi tromjesečno

Adresa nakladnika:

Petretićev trg 2, 10000 Zagreb

Tel. (01) 4599 401, fax: (01) 4599 455

E-mail: hdk@mvep.hr

Internet: <http://www.hdk-cdc.hr>

Za nakladnika: Emilio Marin, predsjednik HDK

Uredništvo:

Emilio Marin, predsjednik HDK, urednik

Jelena Perleta, pridružena članica HDK

Milada Privora, članica UV HDK

Đuro Vidmarović, predsjednik NO-a HDK

Krešimir Žnidarić, rizničar HDK, tehnički urednik

Jure Tomičić, pridruženi član HDK, tehnički urednik

Žiro račun za uplatu članarine:

IBAN: HR03 2340 0091 1100 9271 6

DJELATNOST KLUBA PODUPIRE

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih i
europskih poslova

DJELATNOST KLUBA PODUPIRU

